

trinære Spørgsmaal. Vi have praktisk faaet at vide, hvad de Autoriteter i Frankrig, som der her er Tale om, forstaa ved en Statsbank. De have ikke alene brugt Udtrykket „Statsbank“, men givet den Forklaring deraf, at derved forstaaes en Bank, fra hvilken enhver privat Indflydelse er udelukket. Derfor mener jeg, at naar man skal handle i Overensstemmelse dermed, kan man ikke give Kreditforeningerne, som ere private Institutioner, en væsentlig Indflydelse paa et Kontrolraad, der atter skal have Indflydelse paa Banken. Det ærede Medlem mente, at vi havde kun en enkelt Gang spurgt en Mand ved en af de store parisiske Banker, om han mente, at noget saadant, som det her foreslaaede, kunde gaa, saa at vi fik Obligationerne ind til Stempel af 1 pCt. Han tager imidlertid i overordentlig høj Grad fejl. Dette Forslag har paa de forskellige Stadier, hvori det har foreligget, hver Gang i Oversættelse været forelagt for de franske Banker, som danne den Kreds, det Konsortium, der handler i Fællesskab med slige Papirer, og disse have underhaanden og uofficielt hos Stempelautoriteterne faaet de fornødne Erklæringer. Officielle Stempelresolutioner antager jeg, at franske Autoriteter lige saa lidt som danske ville afgive, før det Papir foreligger, der skal stemples.

En Ting kommer bestandig tilbage hos det ærede Medlem, og det synes at være denne ene Tanke, som i Virkeligheden begrunder det ærede Medlems Modstand og hans Ændringsforslag. Det er den, undskyld jeg siger det, fikse Ide, at der skal være en enkelt Bank i denne Stad, som vil komme til at dominere Hypotekbanken, som skal komme til at bestemme, hvornaar og hvor meget der skal laanes. Jeg tillader mig at kalde dette for en fikse Ide hos det ærede Medlem, og jeg forsikrer, at hvis det bliver mig, som i de første Aar skal ordne denne Sag, bliver det ikke saadan, og jeg kan heller ikke begribe, ved hvilke Midler denne Bank skulde dominere Finansministeren. Med Støtte af de Mænd, som han raader over, og de forhaabentlig dygtige Mænd, der komme til at lede Hypotekbanken, vil han ganske uden anden Indflydelse kunne skønne over, hvor meget og hvor naar der skal optages Laan. Jeg kan kun sige, at den Tanke, at private Banker overhovedet skulde kunne øve nogen Indflydelse over Finansministerens Holdning i denne Sag, er ganske ud i det blaa.

Birck: Vil den højtærede Minister have den Godhed at sige mig, hvilke franske Autoriteter, det er, der ere forespurgt om denne Lov. Naar den ærede Minister taler om, at jeg har en fikse Ide derved, at jeg tror, der er en Bank, der gør sin Indflydelse gældende, nu vel, saa vedkender jeg mig denne Ide. Den er nok ogsaa berettiget, dels naar Sagen i det væsentlige er anbefalet af vedkommende Bankchef, og dels naar vi have set, at naar Nationalbanken har gjort en Indstilling, tillader man Etatsraad Glückstadt at svare herpaa uden at tillade Nationalbanken at give Gensvar, saa at vi have maattet fremtvinge et saadant i Udvalget. Ja, jeg har den fikse Ide, at Landmandsbanken staar bagved, og det fastholder jeg.

Finansministeren (Vilhelm Lassen): Det ærede Medlem brugte et meget forkert Udtryk, naar han sagde, at Udvalget maatte fremtvinge, at jeg afæskede Nationalbanken en ny Erklæring. Saa snart jeg hørte, at det var et Ønske hos nogle Medlemmer af Udvalget, var jeg villig til at afæske Nationalbanken den ny Erklæring, der nu foreligger som eneste Bilag til Betænkningen.

Birck: Den ærede Finansminister har ganske Ret, naar han siger, at Ordet fremtvinge er urigtigt. Jeg erkender, at Erklæringen fremkom i Henhold til et Ønske i Udvalget, og jeg gør den ærede Minister en Undskyldning for mit Udtryk.

N. C. Christensen: Det ærede Medlem for Københavns Amts 4de Valgkreds (Birck) tillod sig at betegne mig som Kapitalismens Skødehund.

Formanden: Jeg beklager, at det ærede Medlem for Københavns 4de Valgkreds (Birck) har brugt et saadant Udtryk, uden at jeg har paatalt det. Til Forklaring tjener, at det ærede Medlem vendte sig bort fra Formandspladsen, endskønt jeg ved at ringe henledte det ærede Medlems Opmærksomhed paa dette.

N. C. Christensen: Motiveringen var, at jeg ikke kunde gaa med til den Kontrol, som det ærede Medlem foreslaar. Naar jeg ikke har kunnet gøre det, maa jeg gøre opmærksom paa, at Grunden netop er den, at jeg ikke ønskede, at Kreditforeningerne, til Fordel for hvilken Banken skal virke, skulde være medbestemmende om, hvorledes Banken skal virke,